നാൽപ്പതാം വചനത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രം - പതിനാറാം സംഖ്യ

രണ്ടാമത്തെ അയ്യോ — ഭാഗം മൂന്ന്

Jeff Pippenger
2026-06-18

ജോൺസിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം

വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ ദൂതനെ അതിനെ അനുഗമിക്കുന്ന മറ്റ് രണ്ട് ദൂതന്മാരിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാകില്ലെന്ന ജോൺസിന്റെ തർക്കം പാറപോലെ ദൃഢമാണ്. ആ മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെയും കാഹളദൂതന്മാരുമായുള്ള ഘടനാപരമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവ് തികച്ചും അഭേദ്യമാണ്. സംശയമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊന്നൽ വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരിലായിരുന്നു; എങ്കിലും അവരെ “അവിഭാജ്യർ” ആയി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള തർക്കശാസ്ത്രം, അവർക്കു മുമ്പേ വന്ന എല്ലാ ദൂതന്മാർക്കും അതുപോലെതന്നെ സാധുവാണ്.

വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരിലേക്കാണ് അവൻ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്; അതിനാൽ തന്റെ സ്വന്തം തർക്കശൃംഖലയെ അതിന്റെ അന്തിമ നിഗമനത്തോളം അവൻ പിന്തുടർന്നില്ല. അവസാനം, വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരുമായി അഞ്ചാം, ആറാം, ഏഴാം കഷ്ടതാ കാഹളങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ അവൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ തർക്കശൃംഖല, കാഹളങ്ങളുടെ നിരയെ ഏഴ് കാഹളദൂതന്മാരിൽ ആദ്യനിലേക്കു വരെ പിന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

> ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഏഴു ദൂതന്മാരെ ഞാൻ കണ്ടു; അവർക്കു ഏഴു കാഹളങ്ങൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ... ഏഴു കാഹളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഏഴു ദൂതന്മാർ ഊതുവാൻ തങ്ങളെത്തന്നേ ഒരുക്കി. വെളിപ്പാട് 8:2, 6.

ദൂതന്മ ാരുടെ പരമ്പ ര “ഏഴ്” കാഹളദൂതന്മ ാരോടുകൂടി ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; വെളിപ്പ ാടുപുസ ്തകത്ത ിലെ ദൂതന്മ ാരുടെ നിര ആദ്യ കാഹളത്ത ിൽ നിന്ന മൃഗത്ത ിന്റെ മു ്രദയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ മുന്ന റിയിപ്പ ുവ നീളുന്ന ു. ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങ ളെയും അവസാനത്തെ മൂന്ന ് കഷ്ട കാഹളങ്ങ ളെയും തമ്മ ിൽ വ്യ ത്യ ാസമുണ്ടെ ന്ന ് തിരിച്ച റിഞ്ഞ ജോൺസ് ശരിയാണ്; കാരണം ആ “നാലും മൂന്ന ും” എന്ന ്രപവാചക ഘടന സഭകളിലും മു്രദകളിലും കാണപ്പെ ടുന്ന ു. വെളിപ്പ ാടുപുസ ്തകത്ത ിൽ മൂന്ന സാക്ഷ ികളുടെ അടിസ്ഥ ാനത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഏഴിനെ ഒരു ്രപതീകമായി കാണുവാൻ തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ുന്ന വർക്ക ്, അതിന

നാലും ഒരു ്രപതീകമായി, മൂന്ന ും ഒരു ്രപതീകമായി
ഉൾക്കൊ ാള്ള പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ുവെന്ന തും കാണുവാൻ അവസരം നൽകു

ദൈവിക ബന്ധം

സമീപകാലത്ത് നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ, വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാർ ഇസ്ലാമിന്റെ കാലപ്രവചനത്താൽ—ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കഷ്ടങ്ങളാൽ—ശക്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ശക്തീകരണം 9/11-ൽ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടം നിവൃത്തിയായതിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതുമാണ്. ജോൺസിന്റെ പ്രയോഗം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതു (അദ്ദേഹം എന്റെ ആശയം ഉന്നയിച്ചില്ലെങ്കിലും) വെളിപ്പാട് എട്ടിലെ ഒന്നാം കാഹളദൂതനിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ കാഹളത്തേക്കു വരെ ഉള്ള ഓരോ ദൂതനും വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരോടും അവിഭാജ്യമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അവ ഒരേ പ്രവചനരേഖയ്ക്കുള്ളിലെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. ഓരോ ദൂതനും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിവിധ പങ്കുകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്നു അവയെ അങ്ങനെ തന്നേ തിരിച്ചറിയണം. അതിനാൽ ഏഴ് സഭകൾ, മുദ്രകൾ, കാഹളങ്ങൾ എന്നിവ ഏഴ് എന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, കൂടാതെ ഏഴ് എന്ന സമഗ്ര പ്രതീകാത്മകതയ്ക്കുള്ളിൽ നാല് എന്നും മൂന്ന് എന്നും ഉള്ള പ്രതീകത്തെയും (സഭകൾ, മുദ്രകൾ, കാഹളങ്ങൾ) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ഏഴ് കാഹളദൂതന്മാരിൽ ഒന്നാമനിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ വരെയുള്ള ദൂതന്മാരുടെ നിരയെ സമഗ്രമായൊന്നായി പരിഗണിക്കണം. ഇതിലൂടെ പതിനൊന്ന് ദൂതന്മാരുടെ ഒരു നിര തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ, ന്യായവിധി ആരംഭിച്ചതിനെ പ്രഖ്യാപിച്ച മില്ലറൈറ്റുകളുടെ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശത്തെയും, തുടർന്ന് ന്യായവിധിയുടെ സമാപ്തിയെ പ്രഖ്യാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഏഴ് കാഹളങ്ങൾ സൂര്യാരാധന ബലമായി നടപ്പാക്കിയ ജാതികളിന്മേൽ ന്യായവിധി വരുത്തുന്നതിനായി ദൈവം തന്റെ പരിപാലനത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച ശക്തികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങൾ ക്രി.വ. 427-ആം ആണ്ടോടെ പാശ്ചാത്യ റോമിന്റെ ക്രമാനുഗത പതനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയുംത് 1449 മുതൽ 1453 വരെ കിഴക്കൻ റോമിന്റെ പതനത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അവസാനത്തെ മൂന്ന ് കാഹളങ്ങ ള്‍ മൂന്ന ് ശാപങ്ങ ളുടെ ഇസ്ല ാമിനെ ‌ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

വെളിപ്പാടു പത്ത് അദ്ധ്യായത്തിലെ ദൂതൻ ക്രിസ്തുവാകുന്നു; ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ ഇറങ്ങിവരുന്നു, അതുപോലെ അവസാനത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവൻ വീണ്ടും ഇറങ്ങിവരുന്നു.

വിധിയുടെ ആരംഭത്തിൽ, അതായത് പ്രതിരൂപ പ്രായശ്ചിത്തദിവസമായിരുന്ന 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ യോബേൽ കാഹളം മുഴക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. ആകയാൽ വിധിയിൽ രണ്ട് കാഹളങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു; യോബേൽ കാഹളവും ഏഴാം കാഹളവും.

> അപ്പോൾ ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിൽ, പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ, നീ ജുബിലിയുടെ കാഹളം മുഴങ്ങുമാറാക്കേണം; നിങ്ങളുടെ ദേശമൊട്ടാകെ കാഹളം മുഴങ്ങുമാറാക്കുവിൻ. അമ്പതാം ആണ്ടിനെ നിങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരിക്കേണം; അതിലെ സകല നിവാസികൾക്കും ദേശമൊട്ടാകെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണം; അതു നിങ്ങൾക്കു ജുബിലിയായിരിക്കേണം; നിങ്ങൾ ഏവനും തന്റെ സ്വന്താവകാശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരികയും, ഏവനും തന്റെ കുടുംബത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യേണം. ആ അമ്പതാം ആണ്ട് നിങ്ങൾക്കു ജുബിലിയായിരിക്കേണം; അതിൽ നിങ്ങൾ വിതെക്കരുത്; അതിൽ സ്വയം മുളച്ചുവളരുന്നതു കൊയ്യരുത്; വെട്ടിച്ചമച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിന്റെ മുന്തിരിവള്ളിയിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴം ശേഖരിക്കരുത്. ലേവ്യപുസ്തകം 25:9–11.

പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ യോബേൽ കാഹളം ഊതുവാനുള്ള ആജ്ഞയിലേക്കു നയിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ, ലേവ്യപുസ്തകത്തിലെ അതിന്റെ തൊട്ടടുത്ത അധ്യായത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന, ഇസ്രായേൽ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ചിതറിക്കപ്പെടുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രസംഗസന്ദർഭം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

> യിസ്രായേൽമക്ക ളോടു സംസാരിച്ച ് അവരോടു പറയേണ്ട തു എന്തെ ന്ന ാൽ: ഞാൻ നിങ്ങ ള്‍ക്ക ു നല ്കുന്ന ദേശത്ത ില്‍ നിങ്ങ ള്‍ പ്രവേശിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആ ദേശം യഹോവേക്ക ു ഒരു ശബ്ബ ത്ത ആചരിക്കേ ണം. ആറു വര്‍ഷം നീ നിന്റെ വയൽ വിതെക്കേ ണം; ആറു വര്‍ഷം നീ നിന്റെ മുന്ത ിരിത്തേ ാട്ട ം വെട്ട ിച്ച മച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്കേ ണ അതിന്റെ ഫലം ശേഖരിക്കേ ണം. എന്ന ാൽ ഏഴാം വര്‍ഷം ദേശത്ത ിന്ന ു സമ്പ ൂര്‍ണ്ണ വിശ്രമത്ത ിന്റെ ശബ്ബ ത്ത ് ആയിരിക്കേ ണം; യഹോവേക്ക ശബ്ബ ത്ത ്. നീ നിന്റെ വയൽ വിതെക്ക രുത്; നിന്റെ മുന്ത ിരിത്തേ ാട്ട ം വെട്ട ിച്ച മയ്ക്ക രുത്. നിന്റെ കൊയ്ത്ത ില്‍ നിന്ന ു സ്വ യം മുളച്ച ുവരുന്ന തു നീ കൊയ്യ രുത്; വെട്ട ിച്ച മയ്ക്ക ാത്ത നിന്റെ വള്ള ിയുടെ മുന്ത ിരിപ്പ ഴം നീ ശേഖരിക്ക രുത്; അതു ദേശത്ത ിന്ന ു

> വി്ര ശമവർഷം ആകുന്ന ു. ദേശത്ത ിന്റെ ശബ്ബ ത്ത ് നിങ്ങ ൾക്ക ു ആഹാരമായിരിക്കേ ണം; നിനക്ക ും, നിന്റെ ദാസനും, നിന്റെ ദാസിക്ക ും, നിന്റെ കൂലിക്ക ാരനും, നിന്നേ ാടുകൂടെ പാർക്ക ുന്ന അന്യ ദേശക്ക ാരനും, നിന്റെ കന്ന ുകാലികൾക്ക ും, നിന്റെ ദേശത്ത ിലെ മൃഗങ്ങ ൾക്ക ും, അതിന്റെ സകല വിളവും ആഹാരമായിരിക്കേ ണം. നീ നിനക്ക ായി ഏഴ് ശബ്ബ ത്ത ് വർഷങ്ങ ൾ എണ്ണേ ണം, ഏഴ് ്ര പാവശ്യ ം ഏഴ് വർഷം; അങ്ങ നെ ഏഴ് ശബ്ബ ത്ത ് വർഷങ്ങ ളുടെ കാലാവധി നിനക്ക ു നാല ്പത്തെ ാൻപത് വർഷമായിരിക്കേ ണം. ലേവ്യ പുസ ്തകം 25:2–8.

ഭൂമിക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശബ്ബത്ത് വിശ്രമം ലംഘിച്ചതിനാൽ ഇസ്രായേലിന്മേൽ വന്ന ന്യായവിധിയെ ഇരുപത്തിയാറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മില്ലർ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തം അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചു; ഒരു വർഷം മൂന്നുനൂററുപത് ദിവസങ്ങളാണെന്നും, ഏഴ് പ്രാവശ്യം മൂന്നുനൂററുപത് എന്നത് ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചതിനുള്ള രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂററിരുപത് വർഷത്തെ ശിക്ഷയാണെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയ ആദ്യ പ്രവചനസത്യമായിരുന്നു അത്. മില്ലറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച അടിസ്ഥാനപര ഘടകമായ സത്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം അതുതന്നെയാണ്. യോബേൽ കാഹളം വിടുതലിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രഖ്യാപനമാണ്.

ഏഴാമത്തെ കാഹളം മൂന്നാമത്തെ അയ്യോയായ ഇസ്ലാമാണ്.

> എന്നാൽ ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ നാളുകളിൽ, അവൻ കാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം സമാപിക്കും; അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്ക് അറിയിച്ചിരുന്നതുപോലെ. വെളിപ്പാടു 10:7.

ഇസ്ലാമിന്റെ ഏഴാമത്തെ കാഹളം ബാഹ്യമായ പ്രവാചകസത്യവും, യോബേൽ കാഹളം വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണത്തിന്റെ അന്തർസ്ഥാന പ്രവാചകസത്യവും ആകുന്നു—പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ; സിസ്റ്റർ വൈററിന്റെ പ്രകാരം അതുതന്നെയാണ് യാഥാർത്ഥ്യത്തിലുള്ള മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ. ഏഴാമത്തെ കാഹളം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു എന്ന രഹസ്യം പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കും; അപ്പോൾ ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവത്വത്തെ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മനുഷ്യത്വത്തോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്നു. അന്നേരം ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്നവർ, മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ മുന്നറിയിപ്പുമായതുമായ ഒരു കാഹളമുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിൽ കുറവൊന്നുമില്ലാത്ത വ്യക്തിയായ ആ ദൂതൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു സന്ദേശവുമായി ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ, മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടം മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

ആദ്യ ത്തെ യും രണ്ട ാംതെയും കഷ്ട തകളുടെ കാല പ്രവചനമാണ് ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിന് ശക്ത ിപകർന്ന തെന്ന ും, മൂന്ന ാം കഷ്ട പ്രവചനമാണ് മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിന് ശക്ത ിപകരുന്ന തെന്ന ു നാം തിരിച്ച റിയുമ്പേ ാൾ, കാഹളങ്ങ ളെ 'ഞായറാഴ്ചാനുഷ്ഠാനത്ത ിന്റെ നിർബന്ധ നത്തേ ാടുള്ള പ്രതികരണമായി റോമിന്മേ ൽ വരുത്ത പ്പെ ട്ട ന്യ ായവിധികൾ' എന്ന നിലയിൽ നാം തിരിച്ച റിയുന്ന ു. ആ ദൈവപരിപാലനത്ത ിലുള്ള ന്യ ായവിധികൾ, പ്രത്യേ കിച്ച ് അവസാനത്തെ മൂന്ന ് കഷ്ട താകാഹളങ്ങ ൾ, വെളിപ്പ ാടുപുസ്തകം പതിനാലിലെ മൂന്ന ് ദൂതന്മ ാരുടെ മൂന്ന റിയിപ്പ ുസന്ദേ ശവുമായി ഒത്ത ിണങ്ങ ുകയും സമാന്ത രമാവുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ിൽ രണ്ട ് കഷ്ട രണ്ട ് ദൂതന്മ ാരും; ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ ചരിത്ര മൂന്ന ാം കഷ്ട തയും മൂന്ന ാം ദൂതനും. ആദ്യ ത്തെ യും രണ്ട ാംതെയും ദൂതന്മ ാരുടെ പ്രാരംഭചരിത്രത്ത ിൽ, ന്യ ായവിധിയുടെ തുറക്ക ൽ പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന സന്ദേ ശം ആദ്യ ത്തെ യും രണ്ട ാംതെയും കഷ്ട തകളി ഇസ്ല ാമിന്റെ നിവൃത്ത ിയാൽ ശക്ത ിപ്രാപിച്ച ു. മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ സമാപനചരിത്രത്ത ിൽ, ന്യ ായവിധിയുടെ സമാപനം പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന സന്ദേ ശം മൂന്ന ാം കഷ്ട തയിലെ ഇസ്ല ാമിന്റെ നിവൃത്ത ിയാൽ ശക്ത ിപ്രാപിച്ച ു.

ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ഉണ്ടായ ശക്തീകരണം വെളിപ്പാട് പത്ത്, പതിനെട്ട് അധ്യായങ്ങളിലെ ദൂതനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ "യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വ്യക്തിയല്ലായിരുന്നു." ഇസ്ലാമിന്റെ ബാഹ്യസന്ദേശവും ന്യായവിധിയുടെ അന്തർസന്ദേശവും ബാഹ്യമായ മൂന്നാം കഷ്ടത്തിന്റെ കാഹളമാണ്; ന്യായവിധിയുടെ അന്തർസന്ദേശം മൂന്നാം ദൂതന്റെ കാഹളമാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ ബാഹ്യകാഹളം രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനമാണ്; മൂന്നാം ദൂതന്റെ അന്തർകാഹളം രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് വർഷങ്ങളാണ്. മരിച്ചവരുടെ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇവ രണ്ടും എത്തി നാദമുയർത്തി; ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തിലും ഇവ രണ്ടും വീണ്ടും എത്തി.

വെളിപ്പ ാടു പത്ത ് ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ദൂതൻ 1840 ആഗസ്റ്റ ് 11-ന് ഇസ്ല ാമിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള പ്രവചനത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി ഇറങ്ങ അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ, ആ ദൂതൻ ഇസ്ല ാമിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ഒരു പ്രവചനത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയോടുകൂടെ വെളിപ്പ ാടു പതിനെട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ദൂതന്റെ ഇറക്ക ത്തെ മുൻസൂചിപ്പ ിച്ച ു. 321-ലെ ഞായറാ നിയമത്ത ിലെ കലാപത്ത ിന്മേ ലും, പിന്നെ യും 538-ൽ അതേ കലാപത്ത ിന്മേ ലും ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധി ആദ്യ ആറു കാഹളങ്ങ ളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അതുപോലെ തന്നെ ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ചാ നിയമകലാപത്ത ിന്മേ ലുള്ള അവന്റെ ന്യ ായവിധി ഏഴാം കാഹളത്ത ാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അത് മൂന്ന ാം കഷ്ട വും മൂന്ന ാം ദൂതനും ആകുന്ന ു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ന്യ ായവിധിയുടെ ആരംഭത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള മുന്ന റിയിപ്പ ുസന്ദേ ശവു

9/11-ലെ ജീവനുള്ള വരുടെ ന്യ ായവിധിയെക്ക റിച്ച ുള്ള മുന്ന റിയിപ്പ ുസന്ദേ ശവും ജോൺസ് അവതരിപ്പ ിച്ച ക്രമത്ത ിൽ ഏഴാം ദൂതനാൽ ശക്ത ിപ്രാപിച്ച ു. എട്ട ും ഒൻപതും അധ്യ ായങ്ങ ളിൽ ആറു കാഹളദൂതന്മ ാർ; പിന്നെ പത്ത ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ യേശുക്രിസ ്തുവിനേക്ക കുറഞ്ഞ വ്യ ക്ത ിത്വ മൊന്ന ുമല്ല ാത്ത ദൂതൻ ഇറങ്ങ ിവരുന്ന ു. അ ദൂതന്മ ാരുടെ ക്രമത്ത ിലെ ഏഴാമൻ ആകുന്ന ു; അവനെത്ത ുടർന്ന പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ മൂന്ന ാം കഷ്ട ം വരുന്ന ു, അതായത് 1844-ൽ മുഴങ്ങ ിത്ത ുടങ്ങ ിയ ഏഴാം കാഹളം; എങ്ക ിലും അത് വെളിപ്പ ാടു പതിനാലിൽ ഒൻപതാം, പത്ത ാം, പതിനൊന്ന ാം ദൂതന്മ ാരിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ദൂതന്മ ാരുടെ നിരയിൽ എട്ട ാമത്തേ താണ്.

മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചുനിർത്താൻ കഴിയില്ല; അതുപോലെതന്നെ, വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ ഏഴ് കാഹളങ്ങളിൽ നിന്നുമത് വേർപെടുത്താനും കഴിയില്ല. വെളിപ്പാട് എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ന്യായവിധിയുടെ ആദ്യ നാല് കാഹളങ്ങൾ, കി.വ. 321-ൽ കോൺസ്റ്റന്റൈന്റെ ആദ്യ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിന് ശേഷം പാശ്ചാത്യ റോമിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ പതനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിന്റെ ആരംഭം കി.വ. 330-ൽ അവൻ സാമ്രാജ്യത്തെ കിഴക്കും പാശ്ചാത്യവുമായി വിഭജിച്ചതോടെയായിരുന്നു.

> "നമ്മുടെ ജാതി തന്റെ നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽ, മനുഷ്യരുടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന്, ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കൽ ബലമായി നിർബന്ധിക്കുകയും, ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കുന്നവർക്കെതിരെ പീഡനാത്മക അധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നമ്മുടെ ദേശത്തിൽ സകല പ്രായോഗിക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും നിരർഥകമാക്കപ്പെടും; ദേശീയ വിശ്വാസത്യാഗത്തെ തുടർന്ന് ദേശീയ നാശം സംഭവിക്കും." Review and Herald, December 18, 1888.

ദേശീയ മതത്യ ാഗം ദേശീയ നാശത്ത ിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന സിദ്ധ ാന്ത ം കോൺസ്റ്റ ന്റീന്റെ ജാതിയിലേക്ക ു വരുത്ത പ്പെ ട്ട ത്, പാശ്ച ാത്യ റോമിന ക്രി.വ. 476-ൽ അന്ത ിമാവസ്ഥ യിലെത്ത ിച്ച ആദ്യ ത്തെ നാല് കാഹളങ്ങ ളോടുകൂടെയായിരുന്ന ു. കിഴക്ക ൻ റോം ക്രി.വ. 1453-ൽ തന്റെ അന്ത ്യ ം പ്രാപിച്ച ുവെങ്ക ിലും, പ്രവചനപരമായി അതിന്റെ ദേശീയ പരമാധികാരം 1449 ജൂലൈ 27-ന് തന്നെ നഷ്ട പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. ഒരു രാത്രിക്ക ക തകർത്ത ുകളയപ്പെ ട്ട ബാബിലോനിനോടു ഭിന്ന മായി, പാശ്ച ാത്യ വും കിഴക്ക ൻതുമായ റോം ക്രമേണ അവരുടെ അവസാനത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട ു. ക്രി.വ. 476-ഓടെ ആദ്യ ത്തെ നാല് കാഹളങ്ങ ളുടെ കീഴിൽ പാശ്ച ാത്യ റോമിന്റെ പതനം, നാല് കാഹളങ്ങ ളുടെ കീഴിലുള്ള അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ പതനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അതിൽ ഒരു നിലയിൽ ഇത് 1798-ൽ ആരംഭിച്ച ് ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ നാല് തലമുറകളെ

പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ നാല് തലമുറകൾ അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ നാല് തലമുറകളോടു സമാന്ത രമാണ്; അവ വെളിപ്പ ാട് രണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ആദ്യ ത്തെ നാല് സഭകളോടും, യെഹെസ്കേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ക്രമേണ വർധിച്ച ു വരുന്ന നാല് മ്ലേ ച്ഛ കൃത്യ ങ്ങ ളോടും യോവേൽ പുസ ്തകത്ത ിലെ വെട്ട ുക്ക ിളികളുടെ നാല് തരംഗങ്ങ ളോടും സമാന്ത രമാണ്.

> യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും അതിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു വാൾ, ക്ഷാമം, ദുഷ്ടമൃഗം, മഹാമാരി എന്നിങ്ങനെ എന്റെ നാലു ഭയങ്കര ന്യായവിധികൾ ഞാൻ യെരൂശലേമിന്റെ മേൽ അയയ്ക്കുമ്പോൾ എത്ര അധികമാകും! യെഹെസ്കേൽ 14:21.

അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും കാഹളങ്ങൾ കിഴക്കൻ റോമിനെ തകർത്തുവീഴ്ത്തി; പ്രവചനപരമായ ബന്ധത്തിൽ, പാശ്ചാത്യ റോമിനോടുള്ള കിഴക്കൻ റോം രാജ്യം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ റോം സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ റോം ആദ്യമായി കീഴടക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ആദ്യം കീഴടക്കപ്പെടുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളെയും പാശ്ചാത്യ റോം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> “മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നാടായ അമേരിക്ക, മനസ്സാക്ഷിയെ ബലാൽക്കാരിക്കുകയും വ്യാജ ശബ്ബത്തിനെ ബഹുമാനിപ്പിക്കാൻ മനുഷ്യരെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പാപ്പാസഭയോടു ഐക്യപ്പെടുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങൾ അവളുടെ മാതൃക പിന്തുടരുവാൻ നയിക്കപ്പെടും.” Testimonies, volume 6, 18.

ആദ്യ ത്തെ നാല് കാഹളങ്ങ ൾ അമേരിക്ക ൻ ചരിത്രത്ത ിലെ നാല് തലമുറകളെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; ഐക്യ നാടുകൾ വീഴുമ്പേ ാൾ, ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന ിന്റെ നാൽപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ മഹിമയുള്ള ദേശം അപ്പേ ാഴേക്ക ും വീണുകഴിഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു; അതിന ശേഷം വരുന്ന അടുത്ത തടസ്സ ം ഈജിപ ്താണ്, ലോകത്ത ിലെ ശേഷിക്ക ു ജനതകളുടെ ഒരു പ്രതീകം. തുടർന്ന ്, പത്ത ് രാജാക്ക ന്മ ാരായ ഐക്യ രാഷ്ട്രസഭ വെളിപ്പ ാടു പതിനേഴിൽ പറയുന്ന തുപോലെ, ‘അൽപസമയത്തേ ക്ക ു—ഒരു മണിക്ക ൂർ’ തങ്ങ ളുടെ ഏഴാമത്തെ രാജ്യ പാപ്പ ാസഭയ്ക്ക ു കൊടുക്ക ാൻ സമ്മ തിക്ക ുന്ന ു. ഹെരോദാവിന്റെ ജന്മ വിരുന്ന ിൽ അവൻ തന്റെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ പാതി വാഗ ്ദാനം ചെയ്യ ുന്ന സമയത്ത ാണ് ഇത് സംഭവിക്ക ുന്ന ത്. ഹെരോദാവിന്റെ ജന്മ ദിന വിരുന്ന ിൽ, ആ മണിക്ക ൂറിൽ തന്നെ ചുമരുകളുടെ ചുണ്ണ ാമ്പ ു പൂശിയ ഭാഗത്ത ് കൈയെഴുത്ത ് പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ടുന്ന ു; ബേൽശസ്സ ർ കൊല്ല പ്പെ ആ മണിക്ക ൂർ ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിൽ എത്ത ിച്ചേ രുകയും മനുഷ്യ രുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്ക ുന്ന തുവരെ തുടർന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. 1453-ൽ ഇടിഞ്ഞ ുവീണ കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിന്റെ മതിലുകളുടെ നശീകരണത്ത ിൽ പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുപോലെ,

ഏഴാമത്തെ രാജ്യ ം കീഴടക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. 1449-ൽ
്രപതീകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുപോലെ, ഐക്യ നാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമം
മുതൽ 1453-ൽ കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിൾ വീഴുന്ന തുവരെ നാല്
്രപതീകാത്മ ക വർഷങ്ങ ളുണ്ട ്. 1798-ൽ പാപ്പ ാസഭയ്ക്ക ് അതിന്റെ
മാരകമുറിവ് ലഭിച്ച ു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിൽ, അവസാനദ കാലത്തു 1798-ൽ പാപ്പത്വം വീണു. തുടർന്ന്, അവസാനദ കാലത്തു തന്നെ 1989-ൽ തെക്കിന്റെ രാജാവും വീണു. നാൽപ്പത്തിയൊന്നാം വാക്യത്തിൽ ഐക്യനാടുകൾ വീഴുന്നു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടാം വാക്യത്തിൽ ഈജിപ്തും വീഴുന്നു; നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ പാപ്പത്വം തന്റെ രണ്ടാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും വീഴ്ചയിലെത്തുന്നു.

> "ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ രാജ്യങ്ങളുടെ ഉദയവും പതനവും കണ്ടറിഞ്ഞ്, വെറും ബാഹ്യവും ലോകീയവുമായ മഹത്വം എത്രമാത്രം വിലയില്ലാത്തതാണെന്ന് നാം പഠിക്കണം. തന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയും വൈഭവവും സഹിതം ബാബേൽ—അതിന്റെ സമാനത ലോകം അതിനുശേഷം ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആ ശക്തിയും വൈഭവവും,—ആ കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്രയും സ്ഥിരവുമായും നിലനിൽപ്പുള്ളതുമായതായി തോന്നിയിരുന്ന അതെല്ലാം,—എത്ര പൂർണ്ണമായി അപ്രത്യക്ഷമായി പോയിരിക്കുന്നു! 'പുല്ലിന്റെ പുഷ്പം' പോലെ, അത് നശിച്ചുപോയി. യാക്കോബ് 1:10. അതുപോലെതന്നെ മേത്യ-പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യവും, ഗ്രീസ് രാജ്യങ്ങളും റോമയും നശിച്ചുപോയി. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ദൈവത്തെ തന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഇല്ലാത്ത എല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നത്. അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതും അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രകടിപ്പ Jennings ചെയ്യുന്നതുമായതേ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ ലോകം അറിയുന്ന ഏക അചഞ്ചലമായവ അവന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ്."
> Prophets and Kings, 548.

നാല്പത്തൊന്നാം വചനത്തിലെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ (കള്ളപ്രവാചകൻ) വീഴ്ച 1449-നാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; നാല്പത്തിരണ്ടാം വചനത്തിലെ ഈജിപ്തിന്റെ (മഹാസർപ്പം) വീഴ്ച 1453-നാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; പാപ്പാധിപത്യം (മൃഗം) 1798-നാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, സഹായിക്കാൻ ആരുമില്ലാതെ തന്റെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നു. കള്ളപ്രവാചകനെയും മഹാസർപ്പത്തെയും കാഹളശക്തികൾ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു; മൃഗത്തെ മഹാസർപ്പശക്തി താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു.

നാല് എന്ന സംഖ്യ ഒരു രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ലയനത്ത ിന്റെ ്രപതീകമാണ്.
അലക ്സാണ്ട റുടെ രാജ്യ ം നാല് രാജ്യ ങ്ങ ളായി ചിതറിപ്പോ ായി; ഈജിപ ്ത് നാലാ
തലമുറയിൽ ചെങ്ക ടലിൽ വീണു; യെഹെസ്കേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ

നാലാമത്തെ േമ്ലച്ഛ കാര്യ ത്ത ിൽ ഇ്രസായേൽ സൂര്യ നോട് നമസ ്കരിക്ക ു
ഭൂമിയിലെ മൃഗത്ത ിലെ ്രപൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസത്ത ിന്റെയും
റിപ്പ ബ്ല ിക്ക നിസത്ത ിന്റെയും നാല് തലമുറകൾ 1798-ൽ ആരംഭിച്ച ു; ഉടൻ
വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിൽ ഇരുകൊമ്പ ുകൾക്ക ും അതിന്
അവസാനം സംഭവിക്ക ുന്ന ു. യെഹെസ്കേലിൽ യെരൂശലേമിന്മേ ലുള്ള
നാല് കഠിനവിധികൾ അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളിന്മേ ലുള്ള നാല്
വിധികളെ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ുന്ന ു; ബൈബിൾ ്രപവചനത്ത ിലെ ആറാം
രാജ്യ ത്ത ിന്മേ ലുള്ള ആ നാല് വിധികൾ, ബൈബിൾ ്രപവചനത്ത ിലെ ഏഴ
രാജ്യ ം പാതി രാജ്യ ം പാപ്പ ാസഭയ്ക്ക ു നൽകുവാൻ സമ്മ തിക്ക ുന്ന 1449
മുതൽ 1453 വരെയുള്ള നാല് വർഷങ്ങ ളെ മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു;
അതു, ടയർ പട്ട ണത്ത ിലെ വേശ്യ വാഴ്ച നടത്ത ുന്ന
സഭ-രാജ്യ ബന്ധ ത്ത ിലാണ്.

1449 മുതൽ 1453 വരെയുള്ള നാല് വർഷങ്ങൾ ഞായറാഴ്ചനിയമകാലത്ത് ഏഴാമത്തെ രാജ്യം അസ്തമിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ, ഞായറാഴ്ചനിയമം മുതൽ കൃപാവസാനത്തോളം എട്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ അസ്തമനകാലത്തെയും അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ലോകവുമായും പാപ്പാസത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മഹാസർപ്പവുമായും ഒരുപോലെ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഈജിപ്തിനെ കീഴടക്കൽ, 1449 മുതൽ 1453 വരെയുള്ള നാല് വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട കാലയളവിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു ഫ്രാക്റ്റലാണ്. ഇതുവഴി ഞായറാഴ്ചനിയമകാലത്ത് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ വീഴ്ചയും, പിന്നെയും മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴുമുള്ള അതിന്റെ വീഴ്ചയും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. പ്രചോദനപ്രകാരം, മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ നാല് ദൂതന്മാരും പൂർണ്ണമായി വിട്ടയക്കപ്പെടുന്നു.

> "യേശു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ നാല് ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെ പിടിച്ചിരിക്കും എന്നും, അതിന് ശേഷം അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകൾ വരും എന്നും ഞാൻ കണ്ടു." Early Writings, 36.

അലക്സാണ്ടറിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ നാല് വിഭാഗങ്ങൾ, പാശ്ചാത്യ റോമിന്മേലുള്ള നാല് കാഹളങ്ങൾ, കിഴക്കൻ റോമിന്മേൽ വിടുവിക്കപ്പെട്ട നാല് കാറ്റുകൾ, യെരൂശലേമിന്മേലുള്ള നാല് ഭയങ്കര ന്യായവിധികൾ, സഹായിക്കാനാരുമില്ലാതെ പാപ്പാസഭ തന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ വിടുവിക്കപ്പെടുന്ന നാല് കാറ്റുകൾ. ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രവചനാത്മക പ്രതീകങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അതിവേഗം വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അത് പ്രയോഗിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ രണ്ടാം കഷ്ടതയെ നാം പരിഗണിക്കാം.

ഫ്ലോറൻസ് കൗൺസിൽ

1439-ൽ, ഫ്ലേ റൻസിലെ കൗൺസിലിൽ (ഫ്ലേ റൻസ് ഐക്യ ം എന്ന ും
വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്), കിഴക്ക ൻ ഓർത്ത ഡോക ്സ് സഭയുടെ പ്രതിനിധികൾ
(ബൈസന്ത ിയൻ ചക്രവർത്ത ിയായ ജോൺ എട്ട ാമൻ പാലയോളോഗോസും
കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിലെ പാത്രിയർക്ക ീസും നേതൃത്വ ത്ത ിൽ) റോമൻ
കത്തോ ാലിക്ക ാ സഭയുമായി ഔപചാരികമായ ഐക്യ പ്രഖ്യ ാപനത്ത ിൽ
ഒപ്പ ുവച്ച ു. അവർ റോമിലെ പോപ്പ ിനെ സമസ ്ത സഭയുടെ തലവനായി
(പരമാധികാരിയായി) അംഗീകരിക്ക ാൻ സമ്മ തിച്ച ു.

> ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ തല ആയിരിക്കുന്നതു പോലെ, ക്രിസ്തുവും
> സഭയുടെ തല ആകുന്നു; അവൻ ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷകനുമാകുന്നു.
> എഫേസ്യർ 5:23.

നിക്കീയാ വിശ്വാസപ്രമാണം

ചക്രവർത്തിയും പാത്രിയാർക്കും നിക്കേയാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ
"ഫിലിയോക്കെ വ്യവസ്ഥ" അംഗീകരിച്ചു; അത് നിക്കേയാ
വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലേക്കു ചേർത്ത ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കലായിരുന്നു,
പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു
അവകാശപ്പെടുന്നതായി. നിക്കേയാ വിശ്വാസപ്രമാണം കത്തോലിക്കാ
വിശ്വാസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും വ്യാപകമായി
ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുമായ വിശ്വാസപ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്നാണ്.
നിക്കേയാ വിശ്വാസപ്രമാണം കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ
കേന്ദ്രസത്യങ്ങളുടെ ഔപചാരികമായ സംഗ്രഹമാണ്. യേശുക്രിസ്തു
ആരാണ് എന്ന സത്യത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനായി അതു ആദ്യം
രചിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.വ. 325-ൽ ആരിയൂസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു പുരോഹിതൻ
യേശു ദൈവപിതാവിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാണ്, അവൻ പൂർണമായി
ദൈവമല്ല എന്നും പഠിപ്പിച്ചതിനാൽ ഒരു വലിയ വിവാദം ഉയർന്നു.

പ്രശ ്നം പരിഹരിക്ക ുന്ന തിനായി ചക്രവർത്ത ി കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ
നിക്കേ യയിലെ പ്രഥമ കൗൺസിൽ വിളിച്ച ുകൂട്ട ി. ആ കൗൺസിൽ യേശു
പൂർണ്ണ മായും ദൈവമാണെന്ന ും, പിതാവിനോടു "ഒരേ
സാരഭൂതസ്വ ഭാവമുള്ള വൻ" ആണെന്ന ും ശക്ത മായി സ്ഥ ിരീകരിച്ച ു.
പിന്ന ീട്, കി.വ. 381-ൽ കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിൾ കൗൺസിലിൽ
വിശ്വ ാസപ്രമാണം വികസിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ഈ ഘട്ട ത്ത ിൽ
ശ്രദ്ധ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട ത് ഇതാണ്: നിക്കേ യ വിശ്വ ാസപ്രമാണം പ്രഥമ
കോൺസ്റ്റ ന്റൈന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിതമായി; കൂടാതെ അതു
അവസാന കോൺസ്റ്റ ന്റൈന്റെ കാര്യ ത്ത ിലും ഒരു
വിഷയമായിരിക്ക ുമായിരുന്ന ു; ആ അവസാന കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ
കിഴക്ക ൻ ബൈസന്ത ിയൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന്റെ അവസാന
ചക്രവർത്ത ിയായിരുന്ന പതിനൊന്ന ാമൻ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ ആയിരുന്ന ു
പ്രഥമനായ മഹാനായ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിൽ
ആവർത്ത ിച്ച ് ഒരു വിഷയമായി അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അവൻ കിഴക്ക
സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിലെ ഭരണാധികാരിയാണ്;
അതുകൊണ്ട ുതന്നെ അവൻ കിഴക്ക ൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന്റെ

അവസാനത്ത ിലെ ഭരണാധികാരിയുടെ പ്രതിരൂപമാകുന്ന ു. ആൽഫയും
ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധ ാന്ത ം അവർ മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, നിക്കേ
വിശ്വ ാസപ്രമാണം ആരംഭചരിത്രങ്ങ ളിലും അവസാനചരിത്രങ്ങ ളിലും
ഒരു ഘടകമാണെന്ന സത്യ ത്തെ പ്രവചനത്ത ിന്റെ ഒരു വിദ്യ ാർത്ഥ ി
ശ്രദ്ധ ിക്കേ ണ്ട താണ്.

381-ൽ, നൈസിയൻ വിശ്വാസപ്രമാണം പർഗേറ്ററിയുടെ സിദ്ധാന്തം, യൂഖാരിസ്റ്റിന്റെ സിദ്ധാന്തം, കൂടാതെ യൂഖാരിസ്റ്റിനായി പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ — അത് ലാറ്റിൻ ആചാരമായിരുന്നു — അംഗീകരിക്കുന്നതോടെ പുതുക്കപ്പെട്ടു. 381-ലെ വിശ്വാസപ്രമാണം ആദിപാപത്തെയും മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ച കത്തോലിക്കാ വ്യാഖ്യാനവും അംഗീകരിച്ചു. അത് ഈ പ്രധാന വാക്യത്തോടെ അവസാനിച്ചു: "ഞങ്ങളും നിർവചിക്കുന്നു: വിശുദ്ധ അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനവും റോമൻ പൊന്തിഫും സമസ്ത ലോകത്തിനുമേൽ പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നു; അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ വികാരിയാണ്."

ഫ്ലോറൻസ് കൗൺസിലിൽ, 1453-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപിൾ ഒട്ടോമൻ തുർക്കികൾക്ക് കീഴടങ്ങുന്നതിന് 14 വർഷം മുമ്പ്, 1439 ജൂലൈ 6-ന് മറ്റൊരു പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിൽ ഒപ്പുവെക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഐക്യം ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ സമ്മർദത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്. മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒട്ടോമന്മാർക്കെതിരേ പാശ്ചാത്യത്തിൽ നിന്ന് സൈനികസഹായം ലഭിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യത്തിൽ ബൈസന്തിയൻ സാമ്രാജ്യം ആയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്രീക്ക് പ്രതിനിധികൾ സ്വന്തം ദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, ഈ കരാർ കിഴക്കൻ സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം വൈദികരും സന്ന്യാസികളും സാധാരണജനങ്ങളും ശക്തമായി നിരസിച്ചു. അതിൽ ഒപ്പുവെച്ച മെത്രാന്മാരിൽ പലരും പിന്നീട് തങ്ങളുടെ പിന്തുണ പിൻവലിച്ചു. ഈ ഐക്യം ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടില്ല; തുടർന്നുവന്ന വർഷങ്ങളിൽ കിഴക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അത് ഔപചാരികമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. 1453-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപിൾ വീഴുമ്പോഴേക്കും, ആ ഐക്യം പ്രായോഗികമായി ഇതിനകം തന്നെ തകർന്നുപോയിരുന്നു. ആഴത്തിലുള്ള ദൈവശാസ്ത്രപരവും സാംസ്കാരികവും ജനകീയവുമായ പ്രതിരോധം മൂലം പരാജയപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഐക്യമെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ അത് പലപ്പോഴും വിവരിക്കുന്നത്.

ക്രി.വ. 325-ലെ ആദ്യ നിക്കേയാ കൗൺസിലിൽ നിക്കേയാ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം, ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിലെ 360 വർഷങ്ങൾ "ഒരു സമയം" എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ സമാപിച്ച ക്രി.വ. 330-ാം വർഷത്തിന് അഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് ഇതു അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

> അവൻ സമാധാനത്തോ ാടെ പ്രവിശ്യ യിലെ ഏറ്റ വും സമൃദ്ധ മായ
> സ്ഥ ലങ്ങ ളിലേക്ക ുപോലും കടന്ന ുചെല്ല ും; അവന്റെ പിതാക്ക ന്മ ാ

> അവരുടെ പിതാക്ക ന്മ ാരും ചെയ ്തിട്ട ില്ല ാത്ത തു അവൻ ചെയ്യ ും; അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ കൊള്ള യും അപഹരിതവസ ്തുക്ക ളും സമ്പ ത്ത ും ചിതറിച്ച ുകൊടുക്ക ും; അതേ, അവൻ ഒരു കാലത്തേ ക്ക ു ദുർഗ്ഗ ങ്ങ ൾക്കെ തിരെ തന്റെ ഉപായങ്ങ ൾ ആലോചിക്ക ും. ദാനീയേൽ 11:24.

ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 31-ാം വർഷവും 330-ാം വർഷവും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തേഴും ഇരുപത്തൊമ്പതും വചനങ്ങളിലെ "നിയുക്തസമയം" എന്നതിനെ രണ്ടും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

> ഈ ഇരുരാജാക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയം ദോഷം ചെയ്യുന്നതിലേക്കായിരിക്കും; അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു വ്യാജം സംസാരിക്കും; എങ്കിലും അത് വിജയിക്കയില്ല; കാരണം അന്ത്യം ഇനിയും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തുതന്നെയായിരിക്കും. … നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് അവൻ മടങ്ങിവന്നു തെക്കോട്ടു വരും; എങ്കിലും അത് മുമ്പിലേതുപോലെയോ പിന്നിലേതുപോലെയോ ആയിരിക്കയില്ല. ദാനിയേൽ 11:27, 29.

കിഴക്കൻ റോമിന്റെ പ്രവചനരേഖയുടെ ആരംഭം (330)യും അന്ത്യം (1449–1453)യും ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റൈനിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ബൈസന്തിയൻ സാമ്രാജ്യം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന കിഴക്കൻ റോമിന്റെ പ്രവചനരേഖയുടെ ആൽഫയും ഒമേഗയും ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിയം യുദ്ധം മുതൽ ക്രി.വ. 330-ാം വർഷം വരെ പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ചു വന്നിരുന്ന മുന്നൂറ്ററുപത് വർഷത്തെ സാമ്രാജ്യത്വ റോമിന്റെ അവസാനത്തോടും, തുടർന്ന് 1453-ലേക്കുമുള്ള പ്രവാഹത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തിന് മുമ്പ് മാർക്ക് ആന്റണിയും ഔഗുസ്തസ് സീസറും ഒരു മേശയിൽ അസത്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു; അവ വിജയിച്ചില്ല. ക്രി.വ. 330-ന് മുമ്പായി, 325-ൽ നൈസീയ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.വ. 1453-ന് മുമ്പ് അതേ നൈസീയ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പുതുക്കിയ പതിപ്പ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.മു. 31-ന് മുമ്പ് രണ്ട് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഒരു മേശയിൽ അസത്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. 325-ൽ ആത്മീയ അസത്യങ്ങൾ ഒരു മേശയിൽ പറഞ്ഞു. ആ രണ്ട് സാക്ഷികളും 1439-ൽ ഫ്ളോറൻസ് കൗൺസിലിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയവും ആത്മീയവുമായ അസത്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ പുതുക്കിയ നൈസീയ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ഐക്യപ്രഖ്യാപനം എന്നു വിളിച്ചു.

ഒരു മേശയിൽ ഇരുന്ന ് സംസാരിച്ച അസത്യ ങ്ങ ളുടെ ആദ്യ വഴിക്ക ല്ല ് ക്രി.മു. 31-ന് മുമ്പ ായിരുന്ന ു; അത് വിഗ്രഹാരാധക റോമിന്റെ രണ്ട ു രാഷ്ട്രീയ പക്ഷ ങ്ങ ൾക്ക ിടയിലുണ്ട ായിരുന്ന തായിരുന്ന ു. ആ അസത്യ ങ്ങ ൾക്ക ായി നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയം ക്രി.മു. 31 ആയിരുന്ന അതിൽ ഈജിപ ്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയും ചേർന്ന ിരുന്ന ഒരു മഹാസഖ്യ ത്ത ിനുമെതിരെ റോമിന്റെ പ്രതീകമായ

ഔഗുസ്തുസ് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അസത്യങ്ങളുടെ രണ്ടാം ഘട്ടം 325-ൽ ഉണ്ട
അതിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം 330 ആയിരുന്നു. മൂന്നാം ഘട്ടം 1439
ഉണ്ടായി, അതിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം 1449–1453 ആയിരുന്നു. 1439-ൽ മേശയിലിരുന്നവർ പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവും ആയ റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു; അവരിൽ പൗരസ്ത്യ റോം ഒരു മതപരമായ വാദത്തോട് യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. ക്രി.മു. 31, തുടർന്ന് 330, പിന്നെ 1453 — ഇവ റോമിന്റെ രേഖയുടെ ത്രിവിധ പ്രയോഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മാർക്ക് ആന്റണിയും ക്ലിയോപാട്രയും തമ്മിലുള്ള സഖ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഭീഷണി, ക്രി.വ. 325-ലെ ആരിയൻ മതഭ്രാന്തിന്റെ ആത്മീയ ഭീഷണിയുടെ ഒരു മുൻരൂപമായിരുന്നു; അത് wiederum ക്രി.വ. 1439-ലെ ഇസ്ലാമിക തുർക്കികളുടെ രാഷ്ട്രീയ-മതപരമായ ഭീഷണിയുടെ മുൻരൂപമായി നിന്നു.

നിക്ക്യേയ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ അസത്യങ്ങളാണ്; അവയിൽ സത്യം ഒന്നുമില്ല. 1439 ജൂലൈ 6-ന് ഫ്ളോറൻസ് കൗൺസിലിൽ ഒപ്പുവെച്ച പ്രമാണം "ഐക്യപ്രമാണം" എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു; അതു അതേ അസത്യങ്ങളെയും അതിലധികത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. 1439-ൽ പ്രതിനിധികൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, അവർ ക്രോധത്തോടും ദ്രോഹാരോപണങ്ങളോടും കൂടെ നേരിടപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ പ്രചാരത്തിലുള്ള പറച്ചിൽ ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു: "പോപ്പിന്റെ മൈത്രത്തേക്കാൾ തുർക്കിയുടെ തുർബാൻ മെച്ചം."

ഓട്ടോമാന്മാർക്കെതിരായി പാശ്ചാത്യ സൈനികസഹായം ബൈസന്തിയൻ ചക്രവർത്തിക്കു അത്യന്തം ആവശ്യമായിരുന്നതിനാലാണ് ആ ഐക്യം പ്രധാനമായും ഒപ്പുവെക്കപ്പെട്ടത്. വളരെ കുറവ് (അല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു) സൈനികസഹായവും വരികയില്ലെന്നത് വ്യക്തമായതോടെ, ആ ഐക്യത്തിനുള്ള പിന്തുണ ഇല്ലാതെയായി. 1450–1451 കാലഘട്ടത്തിൽ, കിഴക്കൻ സഭയിലെ നിരവധി സിനഡുകൾ ആ ഐക്യത്തെ നിരസിച്ചു; 1453-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വീണതിനു ശേഷം, ആ ഐക്യം പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഫ്ലോറൻസിലെ ഐക്യപ്രമാണത്തിന്റെ അന്തിമഫലം കിഴക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പരാജയപ്പെട്ടതും നിരസിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു കൗൺസിലായി കണക്കാക്കുന്നു. അതിനെ സാധുവായതായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ അതിനെ ഇന്നും സാധുവായ ഒരു സർവസഭാ കൗൺസിലായി കണക്കാക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ പ്രവാചകസ്വഭാവഗുണങ്ങൾ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ എങ്ങനെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള തർക്കക്രമമാണ് നാം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ നൂറ്റിയമ്പതു വർഷത്തെ പ്രവചനം 1299 ജൂലൈ 27-ന് ആരംഭിച്ച് 1449 ജൂലൈ 27-ന് അവസാനിച്ചു.

1449

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ XI പാലയോളോഗോസ് 1404-ൽ ജനിച്ചു; 1449 ജനുവരി മുതൽ 1453 മേയ് 29 വരെ ഭരിച്ചു. 1,100 വർഷത്തിലേറെ നിലനിന്നിരുന്ന കിഴക്കൻ റോമൻ (ബൈസന്തിയൻ) സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാന ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1453-ലെ ഒട്ടോമൻ നിരോധനകാലത്ത്, മെഹ്മദ് രണ്ടാമന്റെ 80,000-ത്തിലധികം സൈന്യത്തിനെതിരെ വെറും ഏകദേശം 7,000 മുതൽ 8,000 വരെ പ്രതിരോധസേനക്കാരുമായി അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് ധീരമായി നേതൃത്വം നൽകി. 1453 മേയ് 29-ന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ ഒടുവിൽ വീണപ്പോൾ, നഗരമതിലുകളിൽ പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഒരിക്കലും നിർണായകമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അന്ത്യം അടയാളപ്പെടുത്തി (ക്രി.മു. 27-ൽ ആഗസ്റ്റസ് സ്ഥാപിച്ച സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ നേരിട്ടുള്ള തുടർച്ച).

ഗ്രീക്ക് ചരിത്രത്തിലും ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിലും അദ്ദേഹം ഒരു വീരപുരുഷനായി സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു — പാരമ്പര്യകഥകളിൽ പലപ്പോഴും “മാർബിൾ ചക്രവർത്തി” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ (ഒരു ദിവസം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെ രക്ഷിക്കാനായി അദ്ദേഹം മടങ്ങിവരും എന്ന വിശ്വാസം).

ജോൺ എട്ട ാമൻ പാലയോളോഗോസ് (1392–1448) 1425–1448 കാലഘട്ട ത്ത ിൽ
ഭരണം നടത്ത ിയ, അവസാനംമുതൽ രണ്ട ാം സ്ഥ ാനത്ത ിരുന്ന
ബിസന്ത ിയൻ ച്ര കവർത്ത ിയായിരുന്ന ു. അദ്ദേ ഹം ച്ര കവർത്ത ി മാനുവര
രണ്ട ാമൻ പാലയോളോഗോസിന്റെ മൂത്ത പു്ര തനും കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ
പതിനൊന്ന ാമന്റെ ജ്യേ ഷ ്ഠസഹോദരനും ആയിരുന്ന ു. ജോൺ എട്ട ാമൻ
തന്റെ ഭരണകാലത്ത ിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും മരണമുഖത്ത ിലായിരുന്ന
ബിസന്ത ിയൻ സാ്ര മാജ്യ ത്തെ ഒട്ടേ ാമാന്മ ാരിൽ നിന്ന ് രക്ഷ ിക്ക ാനുള
അത്യ ന്ത ം നിരാശാപൂർണമായ ്ര ശമങ്ങ ളിൽ ചെലവഴിച്ച ു. 1439-ൽ അദ്ദേ ഹം
വ്യ ക്ത ിപരമായി ഇറ്റ ലിയിലേക്ക ് യാ്ര തചെയ ്ത് ഫ്ലേ ാറൻസ് കൗൺസിലിൽ
അധ്യ ക്ഷ നായി; അവിടെ അദ്ദേ ഹംയും കിഴക്ക ൻ ഓർത്ത ഡോക ്സ്
്ര പതിനിധിസംഘവും താൽക്ക ാലികമായി റോമൻ കത്തോ ാലിക്ക ാ
സഭയുമായി വീണ്ട ും ഐക്യ പ്പെ ടാനും സഭയുടെ തലവനായി പാപ്പ യെ
അംഗീകരിക്ക ാനും സമ്മ തിച്ച ു. മഹാനായ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ നിക്കേ യാ
കൗൺസിലിലും അധ്യ ക്ഷ നായിരുന്ന താണ്. പാപ്പ ാസഭയുമായുള്ള ഈ
ഐക്യ ം തുർക്ക ികൾക്കെ തിരെ പാശ്ച ാത്യ സൈനികസഹായം
എത്ത ിച്ചേ രുമെന്ന ് ജോൺ എട്ട ാമൻ ്ര പത്യ ാശിച്ച ു; എന്ന ാൽ
കോൺസ്റ്റ ന്റിനോപ്പ ിളിൽ തിരിച്ചെ ത്ത ിയപ്പേ ാൾ ഈ ഐക്യ ം അത്യ ന്ത
അ്ര പിയമായിരുന്ന ു, അവസാനം അത് പരാജയപ്പെ ട്ട ു. 1448-ൽ (സ്വ ാഭാവിക
കാരണങ്ങ ളാൽ) ജോൺ എട്ട ാമൻ മരിച്ച ു; 1453-ൽ കോൺസ്റ്റ ന്റിനോപ്പ ിൾ
വീഴുന്ന തിന് വെറും അഞ്ചേ ു വർഷം മുമ്പ ്. തുടർന്ന ് അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ
സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ പതിനൊന്ന ാമൻ ച്ര കവർത്ത ിയായി,

നഗരത്തെ ്രപതിരോധിക്ക ുന്ന തിനിടെ മരണപ്പെ ട്ട ു.

1448-ൽ ജോൺ VIII അന്തരിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റൻറൈൻ XI അവന്റെ ഉത്തരാധികാരിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1448 ഓടെ ബൈസന്ത്യൻ സാമ്രാജ്യം വളരെ ചെറുതായ ഒരു അധീനരാജ്യമായി ചുരുങ്ങിയിരുന്നു, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരിരിക്കും എന്ന കാര്യത്തിൽ ഓട്ടോമാനുകൾക്ക് ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1449 ജൂലൈ 27-ന് ബൈസന്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാന വർഷങ്ങളിൽ അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംഭവം നടന്നു. ബൈസന്ത്യൻ ചക്രവർത്തിയായ ജോൺ VIII പാലയൊലോഗോസ് 1448-ൽ നേരത്തെ അന്തരിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റൻറൈൻ XI പാലയൊലോഗോസ് (അവസാന ചക്രവർത്തി) കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കോൺസ്റ്റൻറൈൻ XI ഔപചാരികമായി സിംഹാസനമേറുന്നതിനുമുമ്പ്, അവൻ ഓട്ടോമാൻ സുൽത്താനായ മുറാദ് II-ന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു ഭരിക്കാൻ അനുമതി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. സുൽത്താൻ ആ അനുമതി നൽകി; അതിനുശേഷം മാത്രമാണ് കോൺസ്റ്റൻറൈൻ XI ഔപചാരികമായി കിരീടധാരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചക്രവർത്തിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്. ഈ പ്രവൃത്തി ബൈസന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സ്വമേധയാ സമർപ്പണമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യമായി, ഒരു ബൈസന്ത്യൻ ചക്രവർത്തി താൻ ഓട്ടോമാൻ തുർക്കുകളുടെ അനുമതിയാൽ മാത്രമാണ് ഭരിക്കുന്നതെന്ന് പരസ്യമായി അംഗീകരിച്ചു. വെറും നാല് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, 1453-ൽ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ ഓട്ടോമാനുകൾക്കു കീഴടങ്ങി.

1449 ജൂലൈ 27-ന് ശേഷം മൂന്നുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ച് ദിവസവും കഴിഞ്ഞ്, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന്, തുർക്കികൾ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം തേടി യൂറോപ്പിലെ നാല് മഹാശക്തികൾക്കു കീഴടങ്ങുകയും അങ്ങനെ ഒരു മണിക്കൂർ, ഒരു ദിവസം, ഒരു മാസം, ഒരു വർഷം എന്ന പ്രവചനം നിറവേറുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കഷ്ടത പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള തർക്കശാസ്ത്രം നാം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുനൂറ്റി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രതീകമായി പത്രോസ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; വില്യം മില്ലർ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരിലെ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇരു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും “താക്കോലുകൾ” എന്നതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്.

> ദാവീദിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ അവന്റെ ഭുജത്തിന്മേൽ വെക്കും; അവൻ തുറക്കും, ആരും അടയ്ക്കുകയില്ല; അവൻ അടയ്ക്കും, ആരും തുറക്കുകയില്ല. യെശയ്യാവു 22:22.

> ഞാനും നിന്നേ ാടു പറയുന്ന ു: നീ പ്രെ താസാകുന്ന ു; ഈ പാറയുടെമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭ പണിയും; പാതാളത്ത ിന്റെ വാതിലുകൾ അതിനെതിരെ ജയിക്ക യില്ല . സ്വ ർഗ്ഗ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ താക്കേ ാലുകൾ ഞാൻ നിനക്ക ു തരുന്ന ു; നീ ഭൂമിയിൽ ബന്ധ ിക്ക ുന്ന തൊക്കെ യും സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തായിരിക്ക ും; നീ ഭൂമി അഴിക്ക ുന്ന തൊക്കെ യും സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ അഴിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തായിരിക്ക ും. മത്ത ായി 16:18, 19.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നിനവെയുടെ യുദ്ധത്തെ, അഗാധകുഴിയെ മാത്രം തുറക്കുന്ന "താക്കോൽ" എന്നതിലുപരി, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ സമസ്ത സാക്ഷ്യത്തെയും സമ്പൂർണ്ണ ക്രമത്തിലേക്ക് ഒത്തുചേർത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രവചനാത്മക താക്കോൽ എന്ന നിലയിൽ നാം സമീപിക്കും. മില്ലറിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ പെട്ടിയോട് ചേർത്തിരുന്ന "താക്കോൽ" മില്ലറിന്റെ ബൈബിൾ പഠനരീതിയായിരുന്നു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ "വരി മീതെ വരി" എന്ന സിദ്ധാന്തത്തോടു ചേർന്ന മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രൂഫ്-ടെക്സ്റ്റിംഗ്, വെളിപ്പാട് ഒമ്പതിന്റെ താക്കോലിന് നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ബാഹ്യസന്ദേശത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ തുറന്നു ക്രമത്തിലാക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന താക്കോലാകുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നമ്മുടെ പരിഗണനകൾ തുടരും.

> "പ്രവാചകനു ചക്രത്തിനുള്ളിലെ ചക്രവും, അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ജീവനുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ ദൃശ്യങ്ങളും എല്ലാം സങ്കീർണ്ണവും വ്യാഖ്യാനിക്കാനാവാത്തതുമായതായി തോന്നി. എന്നാൽ അനന്ത ജ്ഞാനത്തിന്റെ കൈ ചക്രങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി സമ്പൂർണ്ണ ക്രമം ഉളവാകുന്നു. ഓരോ ചക്രവും മറ്റെല്ലാ ചക്രങ്ങളോടും സമ്പൂർണ്ണ ഐക്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു." Testimonies to Ministers, 214.